

Sygn. akt VI U 3/24

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2024 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 4 grudnia 2023 r., znak: (...)

w sprawie: M. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

1/ zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 4 grudnia 2023 roku w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonej M. K. jej wynagrodzenia za okres od 1 września 1983 roku do 31 lipca 1995 roku z okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy (...) wskazanego w legitymacji ubezpieczeniowej,

2/ stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sędzia Maciej Flinik

Sygn akt VI U 3/24

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. K. wniosła odwołanie od decyzji (...) Oddział w B. z dnia 4 grudnia 2023r. (którą przyznano jej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy) nie zgadzając się z wyliczeniem wysokości świadczenia. Wniosła o uwzględnienie przez pozwanego wysokości jej wynagrodzeń uzyskiwanych w okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy (...) w latach 1983 – 1995 . Argumentowała, iż pomimo starań nie uzyskała informacji o miejscu przechowywania jej dokumentacji płacowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, iż do podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonej nie zostało wliczone jej wynagrodzenie z okresu od 1 września 1983 r. do 31 lipca 1995 r. w (...) Spółdzielni Pracy (...) (przyjęto wynagrodzenie minimalne) , albowiem wpisy dotyczące wynagrodzenia figurujące w legitymacji ubezpieczeniowej nie zostały opatrzone pieczęcią imienną osoby upoważnionej .

Sąd Okręgowy ustalił co następuje :

W okresie od 1 września 1983 r. do 31 lipca 1995 r. ubezpieczona M. K. pozostawała zatrudniona w (...) Spółdzielni Pracy (...) na stanowisku szwaczki , uzyskując wynagrodzenie w wysokości wykazywanej (rokrocznie) w legitymacji ubezpieczeniowej.

/ dowód : zeznania ubezpieczonej - zapis AV k. 19 akt sprawy , legitymacja ubezpieczeniowa w/w- nej k. 9 akt ZUS /

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań ubezpieczonej, a także i w głównej mierze w oparciu o dokument w postaci legitymacji ubezpieczeniowej (zapisy dotyczące wynagrodzenia w/w- nej)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie. Pozwany organ rentowy nie wskazał konkretnej podstawy prawnej (przepisu) , na podstawie którego odmówił uwzględnienia przedłożonej przez ubezpieczoną M. K. legitymacji ubezpieczeniowej, zawierającej systematycznie, metodycznie dokonywane precyzyjne wpisy dotyczące wysokości jej wynagrodzeń w poszczególnych latach zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy (...). Negując wiarygodność powyższego dokumentu z uwagi na brak „pieczętki imiennej osoby upoważnionej„ (pomimo parafki autora wpisów) nie przytoczył przepisu, który stanowi o wymogach formalnych, jakie musi spełniać przedmiotowy dokument (i dokonane w nim wpisy) .

Wskazany przez pozwanego § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 w s prawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe / Dz.U.2011.237.1412 / stanowi jedynie, że środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Zgodnie natomiast z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny w tym zakresie w toku postępowania sądowego strona może jednak dowodzić wysokości wynagrodzenia na potrzeby ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego (patrz przykładowo wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III AUa 509/O LEX nr 253495).

W niniejszej sprawie spór ogniskował się jedynie wokół kwestii formalnej - jako podstawę zakwestionowania dostępnej dokumentacji płacowej pozwany wskazał brak oczekiwanej przez organ rentowy imiennej pieczętki przy wpisach dotyczących wysokości wynagrodzenia ubezpieczonej. Powyższe jego zdaniem ma stanowić wystarczające uzasadnienie dla pominięcia (drastycznego zaniżenia) faktycznych zarobków ubezpieczonej z 12 lat jej zatrudnienia (w to miejsce organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie) . Powyższego stanowiska nie sposób zaakceptować w sytuacji , w której pozwany nie wskazał precyzyjnie , z czego wywodzi określone wymogi formalne, a ubezpieczona pomimo podjętych starań (zaangażowania w pozyskanie dodatkowej dokumentacji, która rozwiałaby wątpliwości co do autentyczności i wiarygodności zapisów w przedmiotowej legitymacji) nie jest w stanie pozyskać jakichkolwiek dodatkowych dowodów. Dokument jakim dysponuje organ rentowy (jedyny dostępny) czyli legitymacja ubezpieczeniowa powódki został wymieniony ni mniej ni więcej wprost w przywołanym wyżej przepisie rozporządzenia , określającym rodzaje dokumentów stanowiących środek dowodowy potwierdzający wysokość wynagrodzenia. I nie ma wystarczających podstaw, by go bezrefleksyjnie , z racji nieistotnego braku formalnego , kwestionować .

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

W punkcie 2 wyroku Sąd zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu nie zaistniały podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego.

Sformalizowany przebieg postępowania jak również występujące w postępowaniu administracyjnym ograniczenia dowodowe uprawniały pozwanego do zajęcia stanowiska wyrażonego w decyzji.

Sędzia Maciej Flinik